

Μια φορά κι έναν καιρό...

σ' ένα δάσος μαγικό

ΠΑΙΔΙΑ
ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

“Μαθαίνουμε - Διασκεδάζοντας στην Ευρώπη”

Έκδοση: **“Παιδιά εν Δράσει”**

τηλέφωνο επικοινωνίας: 2310 552.655

www.kidsinaction.gr • e-mail: info@kidsinaction.gr

Κείμενα: **Όλγα Κυριακίδου**

Εικονογράφηση: **Σοφία Λαμπροπούλου**

Επιμέλεια: **Γιώργος Γεωργιάδης**

Σελιδοποίηση: **Στέλιος Κυριζάκης (StilkiR)**

Εκτύπωση: **Λιθογραφία Ο.Ε.**

Το σχέδιο χρηματοδοτήθηκε με την υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς μέσω του Προγράμματος Νεολαία, Δράση 3 με το ποσό των 12.000 €. Το περιεχόμενο αυτού του σχεδίου δεν απηχεί απαραίτητα τις θέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ή της Εθνικής Υπηρεσίας και δεν μπορεί να συνεπάγεται ευθύνη εκ μέρους τους.

Θεσσαλονίκη 2005

Μια φορά κι έναν καιρό... σ' ένα δάσος μαγικό

“Παιδιά εν Δράσει”
“Μαθαίνουμε - Διασκεδάζοντας στην Ευρώπη”

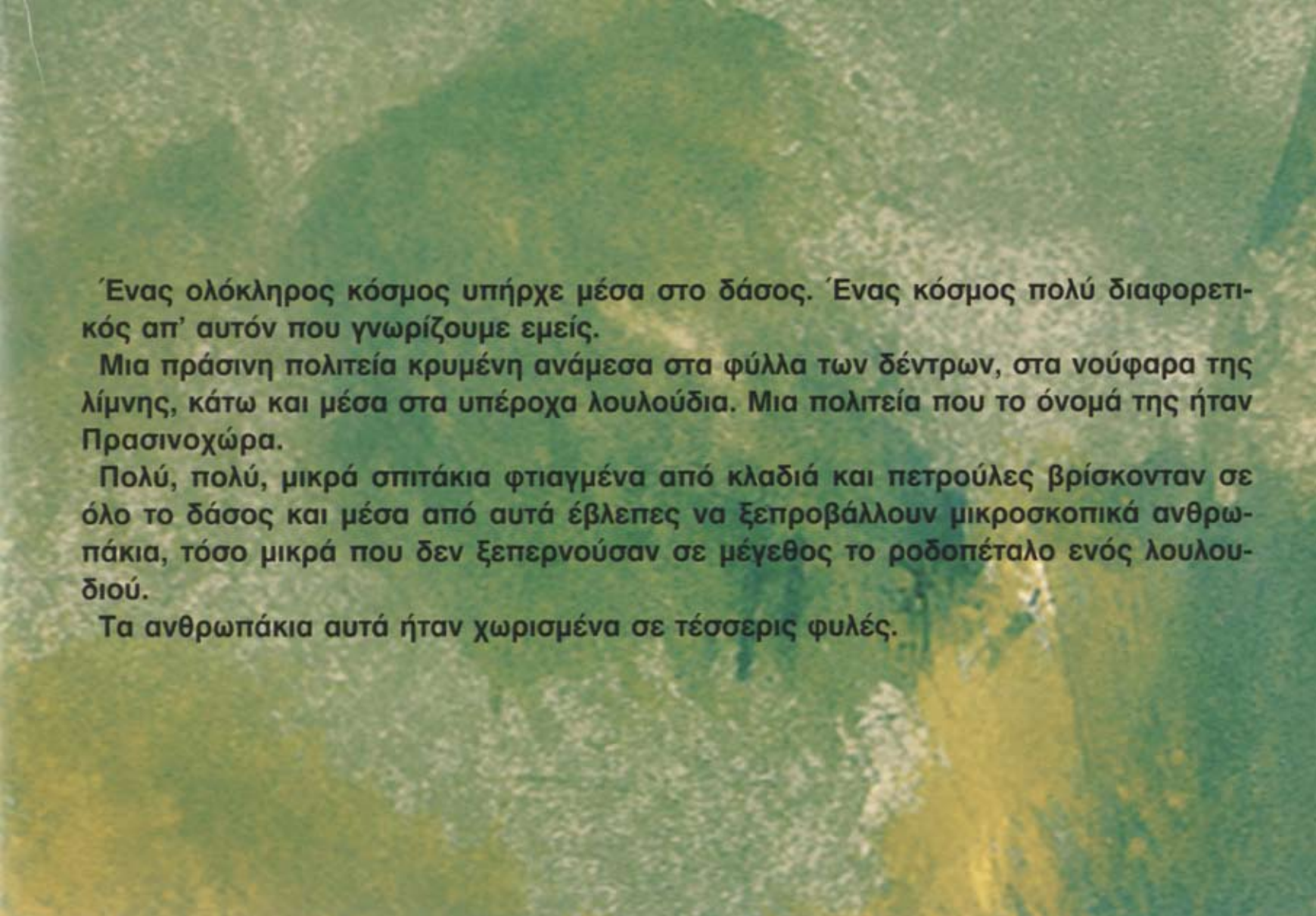

Μια φορά κι έναν καιρό, υπήρχε ένα δάσος το οποίο λέγαν πως ήταν μαγικό. Βρισκόταν κρυμένο πίσω από ένα πανύψηλο βουνό και για να το δεις έπρεπε να ανέβεις πάνω στη γεμάτη χιόνια κορυφή του. Ήταν τόσο μεγάλο που για να πάει κανείς από τη μία άκρη στην άλλη θα έπρεπε να περπατάει πέντε ολόκληρες μέρες και νύχτες.

Μέσα στο πανέμορφο μας δάσος ζούσαν κάθε λογής ζώα και πουλιά με πολύχρωμα και φανταχτερά φτερά, ενώ στη μεγάλη καταγάλανη λίμνη πάνω από την οποία έπεφτε ορμητικά ένας πελώριος καταρράκτης, ζούσαν μικρά και μεγάλα ψάρια που καμιά φορά έπιαναν κουβέντα με τους βάτραχους που σύχναζαν εκεί. Στον ουρανό χιλιάδες πεταλούδες χόρευαν παρέα με τις μέλισσες, ενώ τα τζίτζικια από χαμηλά τους παίζαν μουσική.

Ήταν πραγματικά ένα ονειρεμένο μέρος. Όμως δεν ήταν αυτός ο λόγος για τον οποίο το δάσος ήταν μαγικό. Όλη η μαγεία κρυβόταν σε κάτι τόσο μικρό, μα σε κάτι μεγάλο, σε κάτι σχεδόν αόρατο κι όμως ορατό.

Ένας ολόκληρος κόσμος υπήρχε μέσα στο δάσος. Ένας κόσμος πολύ διαφορετικός απ' αυτόν που γνωρίζουμε εμείς.

Μια πράσινη πολιτεία κρυμμένη ανάμεσα στα φύλλα των δέντρων, στα νούφαρα της λίμνης, κάτω και μέσα στα υπέροχα λουλούδια. Μια πολιτεία που το όνομά της ήταν Πρασινόχωρα.

Πολύ, πολύ, μικρά σπιτάκια φτιαγμένα από κλαδιά και πετρούλες βρίσκονταν σε όλο το δάσος και μέσα από αυτά έβλεπες να ξεπροβάλλουν μικροσκοπικά ανθρωπάκια, τόσο μικρά που δεν ξεπερνούσαν σε μέγεθος το ροδοπέταλο ενός λουλουδιού.

Τα ανθρωπάκια αυτά ήταν χωρισμένα σε τέσσερις φυλές.

Στους Φυσάι που ζούσανε στον ουρανό πάνω στα σύννεφα, είχανε φτερά στην πλάτη και πετούσαν όλη μέρα κάνοντας τούμπες στον αέρα.

Στους Πλίτσι - Πλίτσι που ζούσαν στη μεγάλη λίμνη.

Τα σπίτια τους ήταν δροσοσταλίδες πάνω στα νούφαρα ενώ το σώμα τους από τη μέση και κάτω έμοιαζε με ουρά ψαριού.

Ύστερα ήταν οι Σάλι - Γουάλι που είχαν πολύχρωμα μαλλιά όπως τα λουλούδια μέσα στα οποία κοιμόντουσαν τα βράδια. Έτσι όταν το βράδυ τα λουλούδια έκλειναν τα πέταλά τους φτιάχναν για τους φίλους μας ένα ασφαλές σπίτι.

Τέλος, ήταν οι Κίνγκα. Αυτοί ζούσαν πάνω στα δέντρα, ανάμεσα στα φύλλα και μέσα στους κορμούς και ήταν οι καλύτεροι ορειβάτες σ' ολόκληρη τη Γη.

Δυστυχώς όμως, οι τέσσερις φυλές δεν μιλούσαν μεταξύ τους. Όχι γιατί ήταν μαλωμένοι αλλά γιατί δεν μιλούσαν την ίδια γλώσσα. Μόνο ένας γνώριζε και τις τέσσερις γλώσσες τους, όπως επίσης και ότι συνέβαινε σ' ολόκληρο το δάσος.

Το όνομά του ήταν Πούμπα. Μα μην νομίζετε πως ήταν ανθρωπάκι, ούτε πουλί μα ούτε και ζωάκι. Ήταν ένα πελώριο δέντρο, που βρισκόταν στη μέση του δάσους. Τα κλαδιά του ήταν τόσο μεγάλα που κάλυπταν σχεδόν ολόκληρο το δάσος, σαν μία τεράστια πράσινη ομπρέλα. Αυτός ο σοφός μας φίλος ήταν που έδινε ζωή και μαγεία σε όλο το πράσινο βασίλειο.

Περνούσαν έτσι τα χρόνια και οι καιροί και οι φίλοι μας ζούσαν ευτυχισμένοι στο μαγικό τους κόσμο.

Όμως μια μέρα...

Ο Πούμπα έχασε τη μιλιά του και κίτρινα φύλλα άρχισαν να εμφανίζονται στα μεγάλα κλαδιά. Όσο οι μέρες περνούσαν το μαγικό μας δέντρο μαράζωνε όλο και περισσότερο. Τι όμως του συνέβαινε; Οι μικροί μας φίλοι άρχισαν να ανησυχούν. Χωρίς το σοφό τους φίλο θα εξαφανιζόταν όλη η μαγεία του βασιλείου τους και μαζί μ' αυτή η ίδια η ζωή του δάσους. Τα δέντρα θα μαραίνονταν τα ζώα και τα πουλιά θα έπρεπε να φύγουν, τα πολύχρωμα ψάρια θα έχαναν το χρώμα τους και ο πανέμορφος καταρράκτης θα σταματούσε να κυλάει. Και οι μικροί μας φίλοι τι θα γινόντουσαν; Μαζεύτηκαν λοιπόν μια μέρα άνδρες, γυναίκες και παιδιά απ' όλες τις φυλές για να βρουν την αιτία που το δέντρο τους είχε αρρωστήσει.

Πως όμως θα μπορούσαν να συννενοηθούν αφού το δέντρο δεν μπορούσε να μιλήσει και οι φυλές δεν μιλούσαν την ίδια γλώσσα.

Βγήκαν τότε μέσα από το πλήθος οι πιο σοφοί. Τέσσερα γεροντάκια με κατάλευκα μαλλιά και με γενειάδες τόσο μακριές που ακουμπούσανε στο χώμα.

Προσπάθησαν λοιπόν που λέτε να συννενοηθούν. Μάταια όμως. Ο καθένας έλεγε τα δικά του και κανένας δεν καταλάβαινε τι έλεγε ο άλλος.

Μα ξαφνικά, ένα μικρό κοριτσάκι ξεπρόβαλλε κρατώντας στα χέρια του ένα χαρτί και με χοροπηδηχτά πήγαινε προς τον κύκλο των γερόντων. Όλοι κάναν ησυχία και άρχισαν να ρωτάνε εδώ και εκεί.

“Ποιά είναι αυτή η μικρή που τολμάει να διακόπτει το συμβούλιο των σοφών και τι είναι αυτό που κρατάει στο χέρι της; Μοιάζει με ζωγραφιά αλλά τι σχέση μπορεί να έχει με όλα αυτά;”

Η μικρή κάθησε στο κέντρο του κύκλου και σήκωσε ψηλά την ζωγραφιά. Μα είχε ζωγραφίσει το πολυαγαπημένο τους δέντρο, τον Πούμπα.

Και ενώ όλοι περίμεναν οι γέροντες να θυμώσουν, αυτοί άρχισαν να γελάνε δυνατά! Όλοι κοιτούσαν με απορία “Μήπως οι γέροντες τρελλάθηκαν;”, αναρωτιόντουσαν. Βγάζει τότε ο γέρος των Φυσάι τη λευκή του κάπα και ζωγραφίζει ένα σύννεφο που φυσά. Παίρνει ο γέροντας της φυλής των Πλίτσι - Πλίτσι σειρά και ζωγραφίζει ένα ποτάμι που κυλά. Σηκώνεται και ο σοφός των Σάλι - Γουάλι και με κίτρινη μπογιά κάνει τον Ήλιο τον Μεγάλο Βασιλιά. Και ο γέροντας των Κίνγκα παίρνει ένα κεραμίδι και σχεδιάζει μια μεγάλη κατακόκκινη καρδιά.

“Μα ναι, αυτό είναι!” φώναξαν δυνατά. “Έτσι θα κάνουμε το δέντρο να ξαναζωντανέψει και να βρει και πάλι τη μιλιά του. Θα του προσφέρουμε αυτά που χρειάζεται πιο πολύ ένα δέντρο και κάθε φυτό”

ΟΞΥΓΟΝΟ, ΦΩΣ, ΝΕΡΟ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ.

Σηκώνονται λοιπόν οι Φυσάι ψηλά στον ουρανό και με δύναμη χτυπάνε τα φτερά τους, δίνοντας έτσι οξυγόνο στο φίλο μας. Οι Πλίτσι - Πλίτσι από την άλλη σκάβουνε χαντάκι που ξεκινάει από τη λίμνη και τελειώνει στις ρίζες του Πούμπα.

Οι Σάλι - Γουάλι στρέφουν όλα τα λουλούδια προς το λαμπερό Ήλιο και έτσι όπως πέφταν οι ηλιαχτίδες πάνω στις δροσοσταλίδες αλλάζανε πορεία και πηγαίναν κατευθείαν πάνω στα φύλλα του φίλου μας. Οι Κίνγκα τελευταίοι κάνουν μεγάλο κύκλο γύρω από το το θλιμένο Πούμπα και του κάνουν μια μεγάλη αγκαλιά προσφέροντάς του την αγάπη τους.

Τότε σαν από θαύμα ο Πούμπα άρχισε να χαμογελά. Τέντωσε τα πελώρια κλαδιά του, τίναξε όλα τα κίτρινα φύλλα και με τη βροντερή του φωνή ευχαρίστησε τους μικροσκοπικούς του φίλους.

“Ελάτε όλοι γύρω μου για να σας πω, τι είδαν τα ματάκια μου να έρχεται προς τα εδώ” τους είπε.

Όλοι τότε κάτσανε κοντά του και με κομμένη την ανάσα περίμεναν να ακούσουν. Και να πως έγιναν τα πράγματα.

Από εκεί ψηλά που βρίσκεται ο φίλος μας βλέπει τι γίνεται σ' ολόκληρη τη γη. Εκεί λοιπόν που αγνάντευε τα όμορφα τοπία των ξένων κόσμων κάπου μακριά είδε μαύρο καπνό.

“Μα τι μπορεί να είναι αυτό” σκέφτηκε και έβαλε τα γυαλιά του για να δει καλύτερα. Με αυτό που είδε τρόμαξε. Γούρλωσε τα μάτια του, δάγκωσε τα χείλη του και τα φύλλα του γίναν κατακίτρινα απο το φόβο του.

Άσχημα γκρι κτίρια που τά λένε εργοστάσια, ερχόντουσαν προς το βασίλειό τους. Γυρίζει τότε από την άλλη και τι να δει κι εκεί! Ο Κύριος Νέφος που βρίσκεται πάνω από τις πόλεις άρχισε να μεγαλώνει και να παχαίνει και σε λίγο θα κάλυπτε όλο τον ουρανό της Πρασινοχώρας. Στρέφει το βλέμμα του προς τα δεξιά, αλλά κι εκεί τα ίδια. Τα καταγάλανα νερά των ποταμών, των λιμνών και των θαλασσών, άρχισαν να βγάζουν αφρούς και να αλλάζουν χρώμα.

Έτσι έπεσε σε θλίψη, έχασε τη μιλιά του και άρχισε να μαραζώνει. Ευτυχώς που ήταν οι μικροί μας φίλοι, να συνεργαστούν για να τον σώσουν.

Όμως τώρα πως θα γλιτώσουν από το νέο κίνδυνο που τους απειλεί; Πως θα σώσουν την όμορφη χώρα τους από τη ρύπανση;

Άρχισαν τότε να μαλώνουν μεταξύ τους οι τέσσερις φυλές για το ποιος θα βρει τη λύση την πιο σωστή. Γινότανε χαμός, ώσπου ο Πούμπα αποφασίζει να τους βοηθήσει.

“Μα αγαπημένοι μου φίλοι, την λύση την έχετε ήδη βρει” είπε ο σοφός μας φίλος και όλοι σταμάτησαν να μαλώνουν και τον κοίταξαν με απορία.

“Ναι την έχετε βρει” συνέχισε ο Πούμπα.

“Αν και δεν μιλάτε την ίδια γλώσσα καταφέρατε να με βοηθήσετε. Με τον ίδιο τρόπο λοιπόν θα σώσουμε την Πρασινοχώρα. Με φιλία και συνεργασία.”

Όλοι τότε δώσανε τα χέρια, κάτσανε σε κύκλο και ετοιμάσαν σχέδιο μεγάλο. Την άλλη μέρα το πρωί ξεκινήσανε όλοι μαζί και το σχέδιό τους βάλαν σε εφαρμογή.

Σηκώσαν πρώτα όλοι ψηλά μεγάλες πέτρες σαν καθρέπτες και με τη βοήθεια του βασιλιά του ουρανού του Ήλιου ρίξαν φως στα μάτια των εργοστασίων και τους τρόμαξαν τυφλώνοντάς τους, διώχνοντάς τους μακριά.

Έπειτα με τα ορμητικά νερά του καταρράκτη πλημμύρισαν τα ποτάμια, τις θάλασσες και τις λίμνες και καθάρισαν τα βρώμικα νερά.

Ανέβηκαν τέλος όλοι πάνω στα κλαδιά του Πούμπα και φύσηξαν δυνατά και τον Κύριο Νέφο τον διώξαν μακριά.

Τα είχαν καταφέρει και από τη μεγάλη τους χαρά κάναν κύκλο γύρω από τον Πούμπα τραγουδώντας δυνατά:

Χέρι, χέρι ας πιαστούμε

κι ας στήσουμε χορό

γιατί μόνο με φιλία

θα νικήσει το καλό.

Και εδώ μέσα στο δάσος

δίνουμε όρκο ιερό

πως στη Φύση δε θα αφήσουμε

να συμβεί άλλο κακό.

Έτσι σώθηκε η Πρασινοχώρα και ζούνε τώρα ευτυχισμένοι και θα ζούνε για πολλά ακόμα χρόνια.

Κι αν καμιά φορά βρεθείτε σ' ένα δάσος σαν κι αυτό τους φίλους μας να θυμηθείτε που δώσαν όρκο ιερό πως τη Φύση θα την προστατέψουν από το κακό.

Κι αν πάλι τους βοηθήσετε στον σκοπό αυτό ίσως σας φανερωθούνε και σας πουν ευχαριστώ.

Τα "Παιδιά Εν Δράσει" είναι μια μη κερδοσκοπική, μη κυβερνητική οργάνωση που δημιουργήθηκε από νέους και νέες στην Θεσσαλονίκη το 2003.

Τα παιδιά εν δράσει δραστηριοποιούνται κυρίως σε δύο τομείς :

α) εμπύχωση και ψυχαγωγία παιδιών (με ή χωρίς αναπηρία)
και β) στην οργάνωση και την διαχείριση ευρωπαϊκών προγραμμάτων νεολαίας.

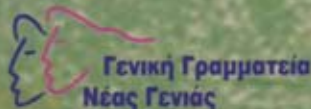
Η ομάδα αποτελείται από:

ηθοποιούς, κλόουν, μίμους, ξυλοπόδαρους, χορευτές, ζογκλέρ, φωτογράφους, μουσικούς, ακροβάτες...

Παράλληλα από τις ψυχαγωγικές παραστάσεις που παρουσιάζουμε σε παιδιά με λιγότερες ευκαιρίες (παιδιά με αναπηρία, παιδιά που ζουν σε ακριτικές περιοχές, ορφανά...) γράφουμε παραμύθια, συνθέτουμε μουσική, δημιουργούμε κόμικς και video art.

Στα πλαίσια του προγράμματος Νεολαία και με την υποστήριξη της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς συντονίζουμε και οργανώνουμε το πρόγραμμα "Μαθαίνουμε Διασκεδάζοντας στην Ευρώπη".

Το παραμύθι που κρατάτε στα χέρια είναι το δεύτερο παραμύθι της σειράς "μια φορά και έναν καιρό...". Γράφτηκε από εμάς για όλα τα παιδιά, για έναν κόσμο καλύτερο, χωρίς διακρίσεις και σεβασμό στην ΦΥΣΗ. Απολαύστε το...

Διανέμεται Δωρεάν